

[Aksel Møller.]

misteltenen, uden at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har siddet med tørre tårer og begrædt Balders bålfærd. Men jeg skal også love det ærede medlem, at jeg skal bygge mine iagttagelser på andre og mere nærværende vidner end dem, man kan hente fra mytologien — selv om den radikale politik på visse områder, også i hr. Thorsens udfoldelse, er mere historisk end aktuel.

Jeg vil med et kort citat, som skal afslutte denne tale, minde det ærede medlem om et frafald, som det radikale venstre netop har haft. Amsrådsmedlem Poul Callisen i Københavns amt har taget afsked med partiet, og han har også motiveret dette skridt i et blad i Rødovre, Rødovre Avis. Han fortæller følgende — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Jeg har gang på gang offentligt givet udtryk for, at jeg som hovedbestyrelsesmedlem to gange efter krigen har været med til at forhindre, at det radikale venstre gik i regering sammen med socialdemokratiet.

Nu ved jeg, at det eneste, Jørgen Jørgensen (Lejre) venter på, er, at han efter den 14. maj kan danne regering sammen med socialdemokratiet; men han har ikke som P. Munch i sin tid mod til at sige det til vælgerne før valget.“

Bertel Dahlgaard: Jeg kan måske begynde med at sige, i anledning af denne oplæsning af en frafaldens udtalelser, at der — forudsat at referatet er rigtigt — ikke er ét sandt ord i, hvad der dér er sagt. Det forundrer dog måske ikke adskillige af dem, der kender Callisen. Men vi skulle vel gå over til alvorligere emner.

Efter diskussionen i går skulle den politiske situations konturer i og for sig tegne sig ret enkelt. Der er almindelig enighed om, at Danmark står over for betydelige farer i den kommende tid. Disse farer kan vel samles omkring 3 punkter. For det første de fra eksportprisernes fald opståede

farer for landbruget og, dermed for hele landet, for det andet de militære byrder, som er for tunge at bære, fordi prisudviklingen for vore importvarer også er gået os imod, medens vore allierede tjener derpå, og for det tredje de meget vanskelige problemer, vi står over for med hensyn til Danmarks indpasning i det europæiske fællesmarked eller i frihandelsområdet.

Stående over for disse farer prædikede venstre og de konservative i går dannet en skarp front; således at befolkningen vil komme til at stå i politiske kampstillinger. Det radikale venstre siger nej hertil og siger, at udsigterne er så alvorlige, at opgaven må være at samle kræfterne.

Det radikale venstre står sikkert ikke alene med denne opfattelse. Gennem årene har det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen været den store fortaler for en sådan tankegang, navnlig når alvorlige tider var inde. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tankegang har været noget vekslende med hensyn til, hvori den politiske samling i en fællesregering skulle bestå. En gang skrev det ærede medlem, at det vel kunne blive naturligt, at liberale partier og socialdemokrater dannede fællesregeringer — således som det nu faktisk i øjeblikket er tilfældet i Sverige, Finland, Island, Holland og Belgien. Ved en anden lejlighed skrev det ærede medlem, at det kunne være ønskeligt, at en sådan fællesregering kom til at bestå af repræsentanter for venstre, de konservative og socialdemokratiet, og en tredje gang gav det ærede medlem udtryk for, at det også ville være nyttigt, om det radikale venstre deltog.

Når det ærede medlem hr. Erik Eriksen endnu — jeg siger udtrykkeligt „endnu“ — synes at holde på den hårdkogte linje, vil jeg derfor sige, at jeg tror, meget tyder på, at der i venstres vælgerbefolkning på dette punkt er mere tilslutning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen end til det ærede medlem hr. Erik Eriksen, men det er jo kun i Vejle amt, man kan stemme på det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen.